

András evangéliuma

1. Kezdetben volt a sírás:
zord köveké a szélben,
friss kerti fáké — a fény
forró kardja ha zúgott.
2. Nyüzsögtek ott, vergődtek
városok, mint hálóban
halak: hiú világba
vetettek, miként magok.
3. Mert így szórattatunk szét.
4. Sosem leszünk bölcsőbbek,
jobbak, halhatatlanok:
minden eltöröltetik.
5. Három vagy négy véletlen
kézvonás: pusztában írt
gazdátlan szép nevek — a
többi névtelen homok.
6. Írás vagyunk s a kéz, mely
eltöröl — mintha a föld
fáradt hátát simogatná.
7. Mit írtam itt a porba,
mit? S miért tüntettem el?
Tüzeknek üdvét, bűnjelét:
vak angyaloknak énekét?